

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/43/2017
Identifikačné číslo spisu: 3015200506
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3015200506.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu) : VISIMPEX spol. s r.o., so sídlom Klčové 85/1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 34 096 132, právne zastúpeného JUDr. Ondrejom Krempaským, advokátom so sídlom Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100901/1/19256/2015 zo dňa 15.5.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/108/2015-88 zo dňa 15.2.2017, takto

r o z h o d o l:

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/108/2015-88 zo dňa 15.2.2017 z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len krajský súd, alebo správny súd) rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol s poukazom na ust. § 190 SSP, keď dospel k záveru, že správne orgány vo veci dostatočne zistili skutkový stav, ktorý im umožňoval o veci v súlade so zákonom rozhodnúť, vec bola aj správne právne posúdená a teda rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a je vecne správne.

2. Správny súd uviedol, že predmetom konania je súdny prieskum rozhodnutia žalovaného č. 1100901/1/19256/2015 zo dňa 15.5.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a súčasne bolo

potvrdené prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 1096631/1/494569/2014 zo dňa 7.11.2014, ktorým bola žalobcovi vymeraná suma dovozného (zmluvného a antidumpingového) cla, ktorá vznikla podľa čl. 201 ods. 1 písm. a/ a odsek 2 Nariadenia rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov a vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty z tovaru, ktorý bol prepustený do colného režimu voľný obeh rozhodnutím v colnom konaní evidenčné číslo 0666310301272 zo dňa 11.3.2013. Vo výroku žalobou napadnutého rozhodnutia je súčasne uvedené, že Colný úrad Trenčín v súlade s čl. 212 ods. 1 v spojení s čl. 220 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva zapísal dňa 5.11.2014 do účtovnej evidencie sumu dovoznej platby v celkovej výške 28.400,78 € a oznámil žalobcovi povinnosť uhradiť dlžnú sumu, ktorá vznikla prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do colného režimu voľný obeh rozhodnutím v colnom konaní evidenčné číslo 0666310301272 zo dňa 11.3.2013 v okamihu prijatia rozhodnutia v colnom konaní, nakoľko dlžník ako deklarant prostredníctvom priameho zástupcu v colnom konaní, obchodnej spoločnosti GARANT Slovakia s.r.o. v predložennom colnom vyhlásení zo dňa 11.3.2013 uviedol v odseku 33, v odseku 34a, v odseku 36, v odseku 44 nesprávne údaje vzťahujúce sa k dovážanému tovaru, čím postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami vyhlášky MF SR č. 419/2006 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 199/2004 Z.z. v znení účinnom v okamihu prijatia rozhodnutia v colnom konaní evidenčné číslo 0666310301272 zo dňa 11.3.2013 bod B/ colné formalities pri dovoze, príloha č. 2 a v rozpore s prílohou 37 a 38 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 zo dňa 2.7.1993, ktorým sa vykonáva Nariadenie rady (EHS) č. 2913/92 z 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Európskeho spoločenstva v znení účinnom v čase prijatia predmetného rozhodnutia v colnom konaní. Colná hodnota tovaru bola určená podľa čl. 29 Colného kódexu spoločenstva a základ dane bol určený v súlade s § 24 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH účinného v čase prijatia rozhodnutí v colnom konaní.

3. Správny súd konštatoval, že žalobca v lehote na podanie žaloby uplatnil v zásade tri žalobné dôvody:

a) žalobca zdôrazňoval, že z hľadiska právnej istoty nie je možné bez kvalifikovaného postupu predpokladaného právnymi predpismi krajiny, kde bolo osvedčenie vydané uzavrieť, že osvedčenie je neplatné, nevyvoláva právne účinky.

b) okrem toho namietal, že colný dlh nevzniká priamo zo zákona, ale určujú ho colné orgány. Povinnosť zaplatiť clo a DPH nevzniká priamo zo zákona, ale na základe rozhodnutia orgánov. Z uvedeného dôvodu spochybňoval záver správnych orgánov ohľadne momentu vzniku jeho povinnosti zaplatiť colný dlh.

c) považoval za zásadnú otázku, či je zodpovedný za colný dlh aj v prípade, ak kompetentný orgán krajiny vývozu vydal osvedčenie pôvodu a následne sa zistilo, že neboli splnené podmienky pre vydanie osvedčenia o pôvode. V tejto súvislosti poukázal na znenie čl. 220 ods. 2 písm. b) Colného kódexu a zdôraznil, že dodržal colné predpisy ohľadom colných deklarácií, keď predložil colné vyhlásenie na predpísanom tlačive a vyplnil ho v súlade s listinami, ktoré bol povinný predložiť spolu s colným vyhlásením. Uplatnil si preferenciu osvedčením vydaným príslušným orgánom na predpísanom tlačive a na základe tejto listiny uviedol údaje do ods. 33 a 36 colného vyhlásenia. Poukázal na to, že nemohol zistiť to, čo nezistili ani colné orgány pri prepúšťaní tovaru do režimu voľného obehu, teda, že príslušný orgán krajiny vydal osvedčenie o pôvode tovaru napriek tomu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takéhoto osvedčenia. Mal za to, že formulár A osvedčenia o pôvode predstavuje listinný dôkaz pre uplatňovanie ustanovení pre sadzobné preferencie uvedené v článku 67 a zodpovednosťou príslušných vládnych orgánov krajiny vývozu je uskutočniť všetky kroky potrebné na overenie pôvodu výrobkov a kontrolu ostatných údajov uvedených v osvedčení. U orgánu, ktorý vydal osvedčenie nie je možné vychádzať z jeho dobrej viery, ako to uvádza OLAF vo svojej správe, ktorý záver preberajú aj žalovaný a colný úrad. Tento orgán je zodpovedný za vydanie osvedčenia. Zo správy OLAF a ani z rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospeli správne orgány k záveru o dobrej viere orgánu, ktorý vydal osvedčenie a na základe akého predpisu rozhodol o tom, že osvedčenie je neplatné.

4. Ďalej uviedol, že vo svojich následných vyjadreniach k veci žalobca po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby uplatňoval ďalšie žalobné dôvody. Namietal, že na to, aby bolo možné dovážaný tovar

zaťažiť antidumpingovým clom z dôvodu, že dochádza k obchádzaniu dampingových opatrení, musí byť voči tejto krajine začaté konanie v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 zo dňa 30.11.2009, čo sa v danej veci nestalo. Okrem toho mal za to, že žalobca preukázateľne nedováža tovar z Číny, ale ho zakúpil v Thajsku od thajského predávajúceho. Spochybnil záver správnych orgánov, že tovar má čínsky pôvod. Podľa neho sa má na tento tovar hľadiť ako na tovar neznámeho pôvodu. Správny súd mal za to, že ide o nové námietky spochybňujúce správnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré však boli uplatnené po zákonom stanovenej lehote a preto na ne správny súd neprihliadal.

5. Žalobca mal za to, že sa na jeho vec vzťahoval čl. 220 bod 2 písm. b/ Colného kódexu a namietal, že colný úrad, ako aj žalovaný vychádzali pri svojom rozhodovaní z dobrej viery orgánu OZO, ktorý vydal osvedčenie o pôvode, ktoré sa ukázalo nesprávne, pričom však z odôvodnení rozhodnutí nie je zrejmé ako k tomuto záveru ohľadne dobrej viery dospel. Rovnako poukázal na to, že colné orgány nemali o správnosti predloženého dokladu o pôvode tovaru žiadne pochybnosti, tieto spochybnili až po 1,5 roku na základe výsledkov správy OLAF. Správny súd k uvedenému uviedol, že k otázke aplikácie vyššie uvedeného článku Colného kódexu existuje ustálená judikatúra Súdneho dvora ES, ktorou sú súdy, ako aj správne orgány viazané. Vyššie citovaný čl. 220 ods. 2 písm. b) Colného kódexu vo svetle judikatúry Súdneho dvora ES realizuje v rovine podústavného práva jednu zo základných zásad materiálneho právneho štátu, a to ochranu dôvery jednotlivca v rozhodovacia činnosť orgánov štátu. Ide o snahu, o nastolenie stavu, kedy jednotlivec môže dôverovať v akty štátu a v ich vecnú správnosť. Tento princíp dobrej viery pôsobí v rovine subjektívneho základného práva ako jeho ochrana, v objektívnej rovine sa prejavuje ako princíp prezumpcie správnosti aktu verejnej moci. Ústavnoprávny význam čl. 220 ods. 2 písm. b) Colného kódexu potvrdil tiež Súdny dvor, ktorý zdôraznil, že význam tohto ustanovenia leží v ochrane legitímnych očakávaní (napr. rozsudok zo dňa 27.6.1991 vo veci Mecanarte, C-348/89, Recueil, s. I-3277, bod 19, s odkazom na porovnateľný čl. 5(2) vtedy platného nariadenia, rozsudok zo dňa 18.10.2007 vo veci C-173/06, Agrover Srl). Práve v rozsudku Agrover Srl Súdny dvor zhrnul svoju judikatúru k čl. 220 ods. 2 písm. b) Colného kódexu tak, že k aplikácii citovaného ustanovenia je nutné splniť tri kumulatívne podmienky. Najprv je potrebné, aby bolo clo vybrané následkom chyby zo strany samotných príslušných orgánov ďalej, aby táto chyba, ktorej sa dopustili tieto orgány, nemohla byť osobou povinnou zaplatiť clo konajúcou v dobrej viere zistená a konečne, aby osoba dodržala všetky ustanovenia platných právnych predpisov týkajúcich sa jej colného vyhlásenia. Len ak sú splnené všetky tieto tri podmienky, má osoba povinná clo zaplatiť nárok na to, aby po prepustení tovaru, nebolo o clo vybraté.

6. K posúdeniu naplnenia týchto podmienok je nutné vziať do úvahy kazuistiku Súdneho dvora. Pokiaľ ide o prvú podmienku, ktorou je existencia chyby zo strany colných orgánov, je podľa Súdneho dvora ES cieľom čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu (tak ako bolo uvedené vyššie) chrániť legitímne očakávania osoby povinnej platiť clo, pokiaľ ide o opodstatnenosť všetkých skutočností uvedených v rozhodnutí o vybraní alebo nevybraní cla. Takéto očakávanie je hodné ochrany pokiaľ sú to samotné príslušné orgány, ktoré vytvorili základ na ktorom spočíva táto dôvera (bod 31 rozsudku Agrover Srl). Pojem chyby pritom nie je možné obmedziť len na chyby v písaní alebo počítaní, ale tento pojem zahŕňa akýkoľvek typ vád prijatých rozhodnutí, ako napríklad nesprávny výklad alebo nesprávne použitie príslušných právnych predpisov (rozsudok Mecanarte). Súdny dvor pritom zdôraznil, že právo na to, aby nebolo dovozné clo vybrané následne potom ako bolo prepustené, zakladajú iba chyby pričítateľné aktívnemu chovaniu príslušných orgánov (opätovne bod 31 rozsudku Agrover Srl.).

7. Podmienkou toho, aby clo, dlžné zo zákona, nebolo pre účely čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu zaúčtované, je to, že colné prehlásenie musí obsahovať všetky faktické jednotlivosti potrebné pre aplikáciu relevantných noriem, takže akákoľvek následná kontrola zo strany colných orgánov, už nemohla zistiť nové fakty (rozsudok zo dňa 22.10.1987, Foto-Frost, 341ú85, Recueil). O chybu colných orgánov však v žiadnom prípade nemôže ísť, pokiaľ táto vznikla v dôsledku nesprávnych informácií poskytnutých deklarantom, alebo jeho zástupcom, ktoré nemal colný orgán povinnosť kontrolovať (rozsudok Mecanarte, bod 24).

8. Pokiaľ bol preferenčný status tovaru zistený na základe systému správnej spolupráce s tretím štátom,

považuje sa potvrdenie vydané týmito orgánmi, v prípade, že sa ukáže ako nesprávne, za chybu zo strany colných orgánov, ktorú nemohla osoba povinná zaplatiť daň, rozumným spôsobom zistiť. Výdanie takéhoto potvrdenia nie je chybou, pokiaľ je založené na nesprávnom popise skutočností zo strany vývozcu, pokiaľ nie je zrejmé, že orgány vydávajúce potvrdenie si boli vedomé alebo si mali byť vedomé skutočnosti, že tovar nespĺňa podmienky preferenčného zaobchádzania. Každý orgán, ktorý v rámci svojej právomoci poskytuje údaje relevantné pre vybratie cla a ktorý teda môže vyvolať odôvodnenú dôveru osoby povinnej clo zaplatiť, musí byť považovaný za colný orgán v zmysle čl. 220 Colného kódexu (rozsudok Mecanarte). Za takúto chybu je teda možné považovať všetky pochybenia, ktoré sú dôsledkom aktívneho konania jednak orgánov kompetentných k dodatočnému vyrubeniu cla, ako aj orgánov exportného štátu. Môže ísť pritom aj orgány tretej krajiny (krajiny mimo EÚ) (rozsudok Faroe Seafood). Medzi chybou na strane colných orgánov a nezaúčtovaním cla musí byť vzťah príčiny a následku.

9. Správny súd tiež uviedol, že v rozsudku Beemsterboer Súdny dvor uviedol, že „predloženie a označenie dôkazu na úspech svojej námietky musí ten, kto sa dovoláva tretieho pod odstavca čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu.“ Na to Súdny dvor zdôraznil, že Európske spoločenstvo nemôže niesť negatívne dôsledky nesprávneho konania dodávateľov dovozcu a že podnikateľské subjekty sú povinné v rámci svojich zmluvných vzťahov prijať opatrenia potrebné na to, aby sa zabezpečili proti nebezpečenstvu dodatočného vybratia cla. Súdny dvor v konečnom dôsledku v ods. 45 tohto rozsudku konštatoval, že dôkazné bremeno skutočností, že orgány vydávajúce osvedčenie si uvedomovali alebo si mali uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky na preferenčné zaobchádzanie prislúcha osobe, ktorá sa dovoláva výnimky uvádzanej v čl. 220 ods. 2 písm. b/ tretí pododsek in fine Colného kódex. Žalobca v tomto ohľade nepredložil a ani neoznačil v konaní pred správnymi orgánmi žiadne dôkazy.

10. Správny súd bol toho názoru, že preferenčný pôvod tovaru dovezeného žalobcom bol riadne spochybnený. Osvedčenie o pôvode tovaru vystavené thajským orgánom, teda orgánom tretej krajiny nie je pre naše orgány priamo záväzný. Na druhej strane sú však colné orgány povinné ctíť prezumpciu správnosti formálne riadne vystavených osvedčení o pôvode tovaru. Ak však vykonaným dokazovaním, bolo preukázané, že uvedený, formálne správny dokument je nesprávny a neosvedčuje skutočný pôvod tovaru, tak colný orgán nie je povinný z takto spochybneného dokladu vychádzať, a to bez ohľadu na jeho prípadné zrušenie v krajine jeho vydania. Správny súd poukazuje aj na znenie čl. 97r Colného kódexu, ktorý stanovuje, že zistenie drobných nezrovnalostí medzi údajmi v osvedčení o pôvode na tlačive A alebo vo vyhlásení na faktúre a údajmi v dokladoch predložených colným orgánom na účely vybavenia formalít pri dovoze výrobkov nezabavuje osvedčenie, či vyhlásenie ipso facto platnosti, ak sa riadne preukáže, že sa uvedený doklad vzťahuje na predložené výrobky. Z uvedeného vyplýva, že ak sa preukáže zásadné nezrovnalosti, resp. nesprávnosť údajov uvedených v takomto tlačive nie je takýmto osvedčením colný orgán viazaný, resp. ho tieto vady zbavujú „platnosti“. Nejde pritom o neplatnosť v zmysle zrušenia tohto osvedčenia, ale o vyjadrenie toho, že v dôsledku nesprávnosti údajov v tomto osvedčení, z neho správne orgány štátu, do ktorého je tovar dovezený nevychádzajú tak, ako je tomu v prejednávanej veci. Správny súd konštatoval, že samotný žalobca nespochybňuje závery správnych orgánov v tom ohľade, že osvedčenie je nesprávne, a to, že predmetný tovar nemal pôvod v Thajsku, tak ako deklaroval. Mimo riadne a včas uplatnených žalobných dôvodov tvrdil, že to neznamená, že má čínsky pôvod. Ako už, ale bolo uvedené s touto námietkou a správnosťou záveru o čínskom pôvode tovaru sa správny súd nezaoberal, nakoľko uvedené námietka nebola uplatnená v lehote na podanie žaloby. Rovnako správny súd poukázal na skutočnosť, že samotná skutočnosť, že tovar bol rozhodnutím colného orgánu tovar prepustený do navrhovaného colného režimu, neznamená, že nie je možné vykonať následnú kontrolu a verifikáciu údajov ohľadne riadneho vyrubenia cla a dane. Následná kontrola je jedným z nástrojov výkonu colného dohľadu, ktorý slúži na kontrolu colných vyhlásení po prepustení tovaru do navrhovaného režimu. Rozhodnutím o prepustení tovaru sa rozhoduje len o tomto prepustení a nevytvára sa prekážka pre vykonanie následnej kontroly.

11. Správny súd považoval za nedôvodnú námietku žalobcu ohľadne toho, že colný dlh nevzniká zo zákona, ale až rozhodnutím colných orgánov. Vznik colného dlhu je viazaný na konkrétne právne skutočnosti stanovené Colným kódexom. Colný dlh vzniká legitímnym konaním (prepustenie tovaru

podliehajúceho dovoznému clo do colného režimu voľného obehu). Colný kódex taktiež stanovuje, kto je colný dlžníkom. Okamžikom vzniku colného dlhu je prijatie colného prehlásenia colným úradom. Colný dlh môže vzniknúť aj v dôsledku konania či opomenutia, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. V danom prípade vzniká colný dlh v zmysle čl. 201 ods. 1, 2 Colného kódexu okamihom prepustenia tovaru do režimu voľný obeh, a to okamihom prijatia colného vyhlásenia. Z uvedeného vyplýva, že colný dlh vzniká ex lege. Aj judikatúra Súdneho dvora rozlišuje medzi hmotnoprávnym vznikom colného dlhu, ktorý vzniká zo zákona a podmienkami jeho zaúčtovania (čl. 217 až 221 Colného kódexu). Tieto úkony nie sú spojené so vznikom colného dlhu, ale so samotným vymáhaním colného dlhu, upraveným v samostatnej kapitole 3 Colného kódexu. Voči colnému dlhu tieto úkony nemajú konštitutívne účinky. Správny súd konštatoval, že vo veci Transport Maatschappij Traffic BV vs. Staatssecretaris van Economische Zaken, C - 247/04, Sb. rozhodnutí s. I-09089/05) súdny dvor v bode 26 odôvodnenia konštatoval, že „z týchto ustanovení, rovnako ako aj z rozlíšenia, ktoré uskutočnil zákonodarca Spoločenstva medzi samotnou existenciou dlhu a jeho vybraním, vyplýva, že vznik colného dlhu predchádza oznámeniu jeho sumy a vznik colného dlhu je tak nezávislý od tohto oznámenia. Toto oznámenie teda nemôže mať vplyv na existenciu colného dlhu, ako to uviedla generálna advokátka v bode 31 svojich návrhov“.

12. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že správne orgány zistili skutkový stav v rozsahu, ktorý im umožňoval o veci v súlade so zákonom rozhodnúť. Vec bola správne právne posúdená a teda rozhodnutie žalovaného je vydané v súlade so zákonom a je vecne správne. Žalovaný bol v konaní úspešný a preto by mu z hľadiska úspechu v konaní patrila náhrada trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že takúto náhradu konania nežiadal, súd rozhodol o trovách konania, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenie žalovaného

13. Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť sťažovateľ. Kasačnú sťažnosť podal z dôvodu uvedeného v § 440 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, pretože súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Krajský súd, rovnako ako žalovaný, dospel k záveru, že žalobcovi vznikol colný dlh vo výške 28.400,78 €. Krajský súd z podanej žaloby vyextrahoval tri žalobné dôvody, ktoré uviedol v bode 28 rozsudku pod písm. a/, b/, c/. Krajský súd ako vyplýva z jeho rozhodnutia sa nezaoberal všetkými žalobnými dôvodmi. Nezaoberal sa námietkou nepreskúmateľnosti a zmätočnosti rozhodnutia a preto súd nesprávne posúdil vec v tom, že colný dlh vznikol vo výške 28.400,78 € v tej časti, z toho zmluvné clo vo výške 1.125,57 €, antidumpingové clo vo výške 22.541,74 € a DPH vo výške 4.733,47 €. Ak podľa § 201 ods. 1 vzniká colný dlh a súd vychádza z toho, že vznikol priamo zo zákona, tak objektívne vznikol v správnej výške, t.j. maximálne vo výške cla 1.125,57 € a vo výške DPH, ktorej výška by bola určená zo základu, z ktorého by bola odpočítaná suma dumpingového cla. Pretože výrok rozhodnutia nebol v súlade s § 47 ods. 2 správneho poriadku, túto skutočnosť konajúci súd nemohol preskúmať resp. ak dospel k záveru, že výška antidumpingového cla bola určené správne (bola dôvodne vymeraná), tak takýto záver právne nemôže obstať, pretože, Nariadenie 91/2009 je možné použiť výlučne na dovoz tovaru z tej krajiny, voči ktorej bolo zavedené antidumpingové clo, postupom určeným vtedy platným nariadením č. 384/1996 z 22.12.1995 alebo Nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 zo dňa 30.11.2009. Súd teda na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis.

15. Správny súd neposúdil správne vec po právnej stránke, ak dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na aplikáciu § 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu. Sťažovateľ bol toho názoru, že boli splnené všetky podmienky predpokladané týmto právnym predpisom, t.j. chyba na strane colného orgánu, dobrá viera žalobcu, aj dodržanie predpisov platných pre colné vyhlásenie. Tieto skutočnosti bránili colným orgánom, zapísať sumu cla, sumu antidumpingového cla do účtovných záznamov a oznámiť vznik colného dlhu.

16. Ako vyplýva z výroku rozhodnutia, žalobcovi bola rozhodnutím Colného úradu Trenčín č.

1096631/1/494569/2014 zo dňa 7.11.2014 podľa článku 201 ods. 1 vymeraná suma dovozného (zmluvného a antidumpingového) cla, ktorá podľa colného úradu mala vzniknúť podľa toho istého ustanovenia, t.j. § 201 ods. 1 písm. a/ a odseku 2 Nariadenia Rady EHS č. 2913/92 . Vo výroku rozhodnutia colný úrad uviedol, „Pri určovaní dlžnej sumy Colný úrad Trenčín postupoval v súlade s predpismi platnými v okamihu prijatia rozhodnutia v colnom konaní a to:" Následne vo výroku boli vymenované právne predpisy bez toho, aby bolo zrejmé, ktoré konkrétne ustanovenie právneho predpisu oprávňovalo určiť výšku cla, výšku dumpingového cla. Ako vyplýva z výroku rozhodnutia, pod dovozným platbami cla colný úrad rozumel zmluvné a dumpingové clo. Nie je vylúčené, že uvedené predpisy boli platné, ale nie je zrejmé, či na uvedený skutkový stav mohli byť aplikované.

17. V odvolaní č. 23/2014 zo dňa 8.12.2014 žalobca uviedol : „Právny inštitút dovoznej platby právne predpisy, na ktoré colný úrad poukazuje a s ktorými spája vznik colného dlhu, nepozná. Zákon určuje povinnosť platiť dovozné clo alebo určuje povinnosť zaplatiť DPH pri dovoze. Bol toho názoru, že colný úrad je vo svojom rozhodnutí povinný prioritne uložiť povinnosť zaplatiť clo, DPH a antidumpingové clo s presným právnym a skutkovým vymedzením. Ak v rozhodnutí, a ak to nebude na prekážku preskúmateľnosti použije skratku, tak použitie z rozhodnutia musí vyplývať. Z hľadiska preskúmateľnosti je poukaz na právny predpis ako celok vo výroku rozhodnutia, tiež v rozpore s ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku. Namietal, že ak bolo predmetom konania dodatočne vymerať clo, dumpingové clo a DPH, tak dôvodom, pre ktorý nebolo správne vymerané clo, antidumpingové clo a DPH, tak vo výroku právneho predpisu malo byť uvedené presne, z akého dôvodu a na základe ktorého ustanovenia právneho predpisu bolo dodatočne vymerané clo, na základe akého ustanovenia právneho predpisu má byť vymerané antidumpingové clo a na základe akého ustanovenia právneho predpisu má byť vymerané DPH.

18. Poukázal na to, že clo a antidumpingové clo, aj keď v oboch prípadoch ide o clo, nie sú totožnými inštitútmi (majú aj rozdielnu povahu) a sú vymeriavané colnými orgánmi z iného právneho dôvodu a na základe iných právnych predpisov. Ak podaním colného vyhlásenia vznikne povinnosť (nie dlh) zaplatiť colný dlh, tak táto povinnosť môže byť splnená, nie v čase jej vzniku, ale až potom, keď bola jeho výška určená a deklarantovi (v tomto prípade žalobcovi) bola táto výška oznámená. Tieto závery vyplývajú jednak z ustanovenia článku 201 ods. 2, podľa ktorého colný dlh vzniká prijatím colného vyhlásenia a z čl. 4 ods. 17 Colného kódexu, podľa ktorého colným vyhlásením (čl. 61 a nasl. Colného kódexu) je úkon, ktorým osoba prejavuje stanovenou formou a spôsobom vôľu, aby bol tovar prepustený do navrhovaného colného režimu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že podanie colného vyhlásenia je úkon, ktorým začína colné konanie, v ktorom colný úrad rozhoduje či a za akých podmienok sa prepustí tovar do navrhnutého colného režimu a určuje výšku cla (vymeriava ho podľa príslušného predpisu) a DPH (vymeriava ju tiež podľa príslušného predpisu). Podaním colného vyhlásenia začína colné konanie, v ktorom colné orgány určujú aj výšku cla a DPH, ktorú je povinný deklarant po jej oznámení zaplatiť. Potvrdené colné vyhlásenie je rozhodnutím v colnom konaní v zmysle § 36 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z.z. v znení noviel. Podľa citovaného ustanovenia, ak v colnom konaní colný úrad potvrdí colné vyhlásenie podané písomne alebo colný úrad vydá iný doklad, ktorý spĺňa náležitosti podľa odseku 1, považuje sa toto vyhlásenie alebo tento doklad za rozhodnutie.

19. Colné konanie bolo právoplatne ukončené, nemôže byť preto sporné, že podľa § 201 ods. 1 písm. a/ a odsek 2, nemohol byť vymeraný colný dlh rozhodnutím, proti ktorému smerovala žaloba. Podľa citovaného ustanovenia rozhodoval colný úrad v colnom konaní (toto konanie, okrem iného, je návrhové konanie), o čom vydal príslušné rozhodnutie. Konanie v ktorom bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť clo, antidumpingové clo a DPH v celkovej výške 28.400,78 € je konaním iným, nie je konaním návrhovým, ale sa začína z úradnej povinnosti, je konaním „ex offio“. Ak bola pri colnom konaní nesprávne určená výška colného dlhu, správnu výšku colného dlhu bolo možné určiť postupom podľa § 220 ods. 1 Colného kódexu. Ako vyplýva z výroku prvostupňového rozhodnutia, colný úrad postupoval podľa oboch ustanovení, čo spôsobuje jeho zmätočnosť. Z výroku rozhodnutia malo byť zrejmé na základe akého ustanovenia a na základe akej skutočnosti bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť (prečo bola zapísaná iná výška colného dlhu ako v predchádzajúcom konaní) colný dlh v inej výške. Ak je v tomto konaní uvedená nesprávna výška cla, na odstránenie tejto nezrovnalosti sa vedie iné konanie,

a to výlučne podľa § 220 Colného kódexu.

20. Nemôže byť sporné, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia malo byť uvedené ustanovenie právneho predpisu, na základe ktorého colný úrad určil sumu (výšku) antidumpingového cla, na základe akého právneho predpisu rozhodol o určení sumy cla (výšky cla). Z hľadiska preskúmateľnosti rozhodnutia ide o zásadné porušenie ustanovenia § 47 ods. 2 prvostupňovým orgánom, ktorý na základe námietok uvedených v odvolaní mal žalovaný zrušiť a krajský súd sa mal touto žalobnou námietkou žalobcu v konaní zaoberať.

21. Z hľadiska právnej argumentácie poukázal tiež na článok 20 ods. 1, Colného kódexu, podľa ktorého, ak vznikne colný dlh, sú clo a platby dlžné na základe právnych predpisov založené na colnom sadzobníku Európskych spoločenstiev. Citované ustanovenie tiež potvrdzuje právnu argumentáciu žalobcu, že v predmetnom konaní nebolo rozhodované o vzniku colného dlhu, ale o určení výšky cla, a že vznik colného dlhu a clo sú samostatné právne inštitúty s iným právnym významom.

22. Krajský súd žalobné dôvody zúžil, čím podľa žalobcu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Žalobný dôvod, ktorý krajský súd vymedzil v bode 28 pod písm. b/, týkal sa nepreskúmateľnosti a zmätočnosti rozhodnutia. Žalobné dôvody, tak ako ich uviedol krajský súd v bode 28 pod písm. a/ a c/ sú v podstate jedným žalobným dôvodom, smerujúcim k článku 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu. Žalobca, na rozdiel od žalovaného bol a je toho názoru, že colný úrad aj žalovaný mal vychádzať z citovaného ustanovenia, pretože pri colnom konaní dodržal všetky právne predpisy. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného vtom smere, že na danú skutkovú vec citované ustanovenie je nepoužiteľné. Ako vyplýva z rozsudku, krajský súd sa odvolal na judikatúru ESD, z jednotlivých rozsudkov vyberá niektoré závery, ktoré používa ako súčasť svojej argumentácie. Žalobca je toho názoru, že judikatúra, o ktorú svoje závery opiera konajúci súd, by mala byť aj skutkovo totožná a na prejednávany prípad použiteľná. Automatické preberanie judikatúry, v jednotlivých prípadoch (nehovoriac o tom, že niektoré rozsudky, na ktoré poukazuje aj súd, nie sú publikované v úradnom jazyku) má za následok porušenie iných princípov, na ktorých je EÚ postavená a to na princípe právnej istoty a princípe proporcionality.

23. Ak sa EÚ zaviazala jednostranne poskytnúť krajine, skupinám krajín jednostranné preferencie (GSP), nemôže presunúť celú zodpovednosť na dovozcov, ako sa to stalo v danom prípade. Už závery krajského súdu uvedené v bode 37 rozsudku krajského súdu porušujú tieto princípy. Nebol predložený (ani zo správy OLAF-u to nevyplýva) dôkaz o tom, že osvedčenie o pôvode, ktoré pri colnom konaní predložil žalobca nebolo vydané príslušným thajským orgánom. Podľa názoru žalobcu, táto listina je záväzná pre colné orgány, ak ju vydal orgán krajiny vývozu. Žalobca túto listinu, ktorá sprevádza zásielku odoslanú z krajiny vývozu, predkladá pri colnom konaní, ktoré nasleduje bezprostredne po predložení tovaru na colný úrad určenia (na ktorom prebieha colné konanie). Na základe tejto listiny je vyhotovené colné vyhlásenie (JCD), teda je vyplnený ods. 34 a ods. 36 colného vyhlásenia, t.j. je uvedený pôvod, ktorý preukazuje osvedčenie o pôvode FORM A (ods. 34), na základe toho je potom uplatnená preferencia číselným vyjadrením uvedeným v ods. 36.

24. Mal za to, že nie je spravodlivé z hľadiska právnej istoty a proporcionality, ak sa zodpovednosť za porušenie právnych predpisov pri vydávaní osvedčenia o pôvode FORM A orgánom príslušnej krajiny, prenáša na dovozcu, ktorý v súlade s colnými predpismi si uplatnil svoj preferenčný nárok na základe listiny, ktorú stanovil právny predpis a ktorá bola vydaná príslušným orgánom krajiny vývozu. Zdôraznil, že otázkou či si orgán vydávajúcí osvedčenie o pôvode uvedomil alebo neuvedomil alebo mal uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky preferenčného zaobchádzania, sa colný úrad ani žalobca nezaoberali. Ako bolo uvedené vyššie, ak osvedčenie o pôvode je falošné a nevydal ho orgán krajiny vývozu, v takom prípade z hľadiska skutkového aj právneho je situácia iná a dá sa stotožniť s názorom súdu, že takáto listina nie je pre colné orgány záväzná. Je potrebné sa stotožniť tiež s tým, že listina (osvedčenie o pôvode), ktorá bola vydaná príslušným orgánom a následne sa zistí, že tovar v nej uvedený nie je pôvodný, nie je možné považovať za listiny preukazujúcu pôvod, ale takáto listina, z hľadiska dobrej viery žalobcu, aj z hľadiska dodržania právnych predpisov pri podaní colného

vyhlásenia, je dôvodom na postup podľa čl. 220 ods. 2 písm. b/, t.j. dodatočné zapísanie sa do účtovnej evidencie nevykoná, ak sa suma cla dlžná podľa zákona nezapísala do účtovných dokladov, v dôsledku chyby na strane colných orgánov, ktorú osoba zodpovedná za zaplatenie cla nemohla zistiť, pričom na svojej strane konala v dobrej viere a dodržala všetky ustanovenia vyplývajúce z platných právnych predpisov týkajúcich sa colného vyhlásenia.

25. Mal za to, že dodržal platné právne predpisy, colné vyhlásenie vyplnil v súlade s nimi. Do colného vyhlásenia, do ods. 34 uviedol pôvod tovaru, ktorý potvrdzovalo osvedčenie o pôvode tovaru vydané príslušným orgánom krajiny vývozu a v od. 36 uviedol príslušný kód, ktorý v zmysle colných predpisov vyjadruje výšku a dôvod priznanej preferencie. Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia, treťou podmienkou je chyba na strane colných orgánov. Citované ustanovenie však nehovorí, že ide o chybu na strane colných orgánov dovoznej krajiny. Ak teda príslušný orgán krajiny vývozu vydal osvedčenie o pôvode tovaru, ktoré nemalo byť vydané, žalobca je toho názoru, že táto chyba je chybou colných orgánov.

26. Sťažovateľ odcitoval právne predpisy z ktorých vyplýva, že chybu na strane colných orgánov je nevyhnutné vykladať tak, že ide o chybu, ktorá vyplýva z úradnej činnosti nielen colných orgánov dovozu, ale aj colných orgánov alebo vládnych orgánov vývozu, ktoré v zmysle colných predpisov (colný predpis je aj Nariadenie o všeobecnom preferenčnom systéme v zmysle vyššie uvedených právnych predpisov) nesplnili povinnosť pri vydávaní osvedčenia o pôvode, napr. vydali osvedčenie o pôvode na tovar, ktorý nespĺňa podmienky preferenčného pôvodu v zmysle colných predpisov. Zodpovednosť týchto orgánov vyplýva z ustanovení colných predpisov na ktoré bolo poukázané, pričom porušovanie právnych predpisov pri vydávaní osvedčenia o pôvode tovaru príslušnými orgánmi krajiny vývozu, nemôže mať negatívne právne dôsledky pre dovozcu (žalobcu), ak pri colnom konaní v krajine dovozu do colného vyhlásenia uviedol údaje na základe osvedčenia o pôvode, ktoré vydali (aj keď vydané nemalo byť, pretože napr. tovar nespĺňal podmienky pôvodu) príslušné orgány krajiny vývozu na unifikovanom tlačive. Porušenie právnej povinnosti colnými (vládnymi) orgánmi krajiny vývozu, môžu vyvolať negatívne dôsledky na strane krajiny vývozu. Iná interpretácia znamená nesporne prenesenie zodpovednosti na dovozcu (v danom prípade na žalobcu), za konanie štátneho orgánu. Vysloviť dobrú vieru na strane týchto orgánov a vyvodiť zodpovednosť u dovozcu, vyvoláva vážne pochybnosti o tom, či EÚ dodržiava princípy na ktorých je postavená, alebo ich len deklaruje. Krajský súd v ods. 36 poukázal na rozsudok *Beemsterboer (C-293/04)*. Ak z rozsudku sa vyčlení jedno ustanovenie a nevychádza sa z toho na základe akých skutkových záverov bol vyslovený právny záver, resp. názor Súdneho dvora na výklad citovaného ustanovenia, tak by sa javilo, že tento rozsudok je priamo aplikovateľný na uvedený prípad. Ako vyplýva z rozsudku, v uvedenej veci vývozca nezachoval doklady, na základe ktorých bolo vydané osvedčenie EUR 1.

27. Otázka dôkazného bremena je inštitútom procesných predpisov. Procesným predpisom platným na území SR je správny poriadok, podľa ktorého postupujú colné orgány v konaní. Aj z rozhodnutia žalovaného, ako aj z rozhodnutia colného úradu vyplýva, že v konaní postupovali podľa správneho poriadku. Zo žiadneho ustanovenia správneho poriadku nevyplýva povinnosť žalobcu preukázať svoje tvrdenia. Žalobca predložil pri colnom konaní osvedčenie o pôvode tovaru, ktoré vydal príslušný orgán, a preto nebol povinný preukazovať ani to, či si orgán vydávajúcí osvedčenie o pôvode uvedomil alebo neuvedomil alebo mal uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky preferenčného zaobchádzania. Je povinnosťou správnych orgánov preukázať tieto skutočnosti a nestačí sa odvolať na dobrú vieru orgánu, ktorý vydal osvedčenie o pôvode, tak ako to vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného. Uvedenie nesprávnych údajov zo strany vývozcu ešte neznamená dobrú vieru orgánu vydávajúceho osvedčenie. Ako vyplýva z rozsudku, predmetom dokazovania je to, či si uvedomili alebo neuvedomili alebo mohli uvedomiť orgány vydávajúce osvedčenie to, či tovar má alebo nemá pôvod v Thajsku. Podľa názoru žalobcu táto otázka z hľadiska vyššie uvedeného zaťažuje (colný úrad) žalovaného, ktorý je povinný zistiť všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie.

28. Žalobcova argumentácia smerovala k výroku rozhodnutia, teda k tomu, čo bolo meritom rozhodnutia, a teda k preskúmateľnosti jeho výroku z hľadiska dôvodov a výšky cla, antidumpingového,

DPH uvedeného v rozhodnutí. Aj keď rozsudok ESD, na ktorý poukazuje krajský súd (C-247/04) sa zaoberá výkladom k čl. 236 Colného kódexu, vyplýva z neho to čo rozlišuje žalobca, teda vznik colného dlhu, určenie výšky cla a oznámenie. To, že colný dlh (povinnosť) vznikol, vyjadruje colné vyhlásenie a o tejto povinnosti sa nerozhoduje (colné vyhlásenie je dôkazom a dôvode začatia konania o dodatočnom určení colného dlhu). V konaní, ktoré viedli colné orgány, bolo povinnosťou rozhodnúť o výške „doplatku“. Bolo teda povinnosťou uviesť, nie to na základe akých predpisov vznikol colný dlh v konaní, ktoré bolo právoplatne určené, ale na základe akých predpisov určili správnu výšku. Žalobca nie je povinný preštudovať všetky právne predpisy, ktoré vymenujú colné orgány vo výroku, ale colný úrad, aj žalovaný sú povinní uviesť konkrétne ustanovenie, na základe ktorého určili clo, dumpingové clo, DPH. Ak to neurobil colný úrad a žalovaný ani po námietke neodstránil tento nedostatok rozhodnutia, nie je možné prijať záver, že žalobca vznášal námietku po lehote.

29. Namietal, že ak je preukázaný pôvod tovaru thajský, tak v danom prípade nebol dôvod na vymeranie colného dlhu, pretože v danom prípade by sa muselo postupovať podľa čl. 20 ods. 3 písm. e/ Colného kódexu. Ak sa vychádza z toho, že nebol preukázaný pôvod thajský, ale nebol zo strany žalobcu preukázaný ani thajský, ani iný pôvod, tak by musel byť zvolený postup podľa čl. 20 ods. 3 písm. d/ Colného kódexu.

30. Sťažovateľ mal za to, že správny súd neposúdil vec správne po právnej stránke, keď dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre postup žalovaného podľa § 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu a to napriek tomu, že boli splnené všetky tri právne predpoklady uvedené v citovanom ustanovení, t.j. clo nebolo zapísané správne do účtovných dokladov v dôsledku chyby na strane colných orgánov, žalobca dodržal predpisy pri podávaní colného vyhlásenia a je preukázaná jeho dobrá viera. Navrhol NS SR zmeniť rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/108/2015 -88 zo dňa 15.2.2017 tak, že zrušuje rozhodnutie žalovaného číslo 1100901/1/19256/2015 zo dňa 15.5.2015, ako aj rozhodnutie Colného úradu Trenčín zn. 1096631/1/494569/2014 zo dňa 7.11.2014 a vec vracia na nové konanie, alebo, aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie.

31. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalovaný, uviedol, že žalobcovi ako deklarantovi bol rozhodnutím vydaným v colnom konaní č. 0666310301272 zo dňa 11.3.2013 prepustený do režimu voľný obeh tovar- 5 položiek obsahujúcich rôzne spojovacie materiály (ďalej len „predmetný tovar“), dovezený z Thajska. V písomnom colnom vyhlásení bol v ľavej časti odseku 34 (Kód krajiny pôvodu) uvedený kód TH, čím bol deklarovaný pôvod tovaru Thajsko, v odseku 36 (Preferencia) bol uvedený kód 200, čím si deklarant uplatnil preferenciu na colnú sadzbu v rámci systému všeobecných preferencií (GSP) bez podmienok a obmedzení na základe predložených osvedčení o pôvode tovaru a v odseku 44 (Osobitné záznamy / predlož, doklady/ osvedčenia a povolenia) bolo uvedené za kód N865 číslo IA2013-0014121, čo znamená číslo dokladu osvedčenia o pôvode tovaru FORM A číslo IA2013-0014121, ktorým deklarant preukazoval pôvod tovaru v Thajsku. Na základe predmetného písomného colného vyhlásenia colný úrad prepustil žalobcovi ako deklarantovi tovar s priznanou tarifnou preferenciou na clo 0 %, takže v colnom konaní bol vymeraný colný dlh pozostávajúci len zo sumy dane z pridanej hodnoty.

32. Na základe zistení organizácie EUROPEAN ANTI-FRAUD OFFICE (Európsky úrad pre boj proti podvodom, ďalej len „OLAF“) v spolupráci s príslušnými orgánmi Thajského kráľovstva, ktoré boli uvedené v Záverečnej správe zo dňa 5.7.2014 a výsledkov následnej kontroly vykonanej u žalobcu podľa § 12 zákona č. 199/2004 Z.z. bolo preukázané, že predmetný tovar (spojovacie materiály), ktorý bol rozhodnutím vydaným v colnom konaní č. 0666310301272 zo dňa 11.3.2013 prepustený do režimu voľný obeh, bol vyvezený z Čínskej ľudovej republiky do Thajska a až následne, bez akéhokoľvek spracovania bol tento tovar vyvezený do Európskej únie, následkom čoho predmetný tovar nezískal a ani nemohol získať thajský pôvod, ale pôvod tohto tovaru zostal čínsky. Dovážanému tovaru tak nemohlo byť priznané preferenčné zaobchádzanie, resp. iné zmluvne upravené zvýhodnenia, ktoré bolo možné aplikovať pri dovoze zodpovedajúceho tovaru s thajským pôvodom, takže predmetný tovar podlieha zmluvnému clu v sadzbe 3,7 %. Ďalším dôsledkom skutočnosti, že predmetný tovar má pôvod v Čínskej ľudovej republike, je to, že takýto tovar podlieha antidumpingovému clu, ktoré bolo zavedené Nariadením (ES) č. 91/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých

spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike v znení Vykonávacieho nariadenia č. 924/2012 z 4. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 91/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike. Sadzba konečného antidumpingového cla na predmetný tovar predstavuje 74,1 % v prípade tovarov položky 1, 2, 4 a 5 písomného colného vyhlásenia a 85 % v prípade tovarov položky 3 písomného colného vyhlásenia.

33. Zistenia organizácie OLAF a vykonanej následnej kontroly jednoznačne preukázali, že v colnom konaní bola vymeraná nižšia suma dovozného cla ako je suma zodpovedajúca platným právnym predpisov, čo je dôvod na aplikáciu postupu dodatočného vymerania dovozného cla upraveného v článku 220 ods. 1 a nasl. nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Colný kódex“). Rozhodnutím č. 1096633/1/494569/2014 zo dňa 7.11.2014 Colný úrad Trenčín dodatočne vymeral žalobcovi colný dlh v celkovej výške 28.400,78 €, pozostávajúci zo sumy zmluvného cla vo výške 1.125,57 €, zo sumy antidumpingového cla vo výške 22.541,74 € a zo sumy dane z pridanej hodnoty vo výške 4.733,47 €. Predmetný colný dlh vznikol podľa článku 201 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 Colného kódexu, podľa ktorého colný dlh pri dovoze vzniká prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do voľného obehu, a to v okamihu prijatia colného vyhlásenia. Účastník konania bol ako dlžník právne kvalifikovaný podľa článku 201 ods. 3 Colného kódexu, podľa ktorého je dlžníkom deklarant. Podrobný opis skutkového i právneho stavu veci a postupu colných orgánov pri jej riešení je podrobne uvedený v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia a v jeho prílohe. Rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 1096633/1/494569/2014 zo dňa 7.11.2014 napadol splnomocnený zástupca v zákonom ustanovenej lehote odvolaním. Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutím č. 1100901/1/19256/2015 zo dňa 15.5.2015 v odvolacom konaní predmetné prvostupňové rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní potvrdilo a odvolanie splnomocneného zástupcu zamietlo.

34. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v a zároveň poukázal na písomné vyjadrenia zo dňa 21.8.2015 a zo dňa 5.12.2016, ktoré boli k danej veci zaslané Krajskému súdu v Trenčíne. Žalovaný zotrval na svojom názore, že colný úrad vo výroku napadnutého rozhodnutia správne aplikoval príslušné ustanovenia platných právnych predpisov vzťahujúcich sa na danú vec a skutočnosť, že colný úrad okrem konkrétnych ustanovení právnych predpisov uviedol vo výroku aj všeobecný odkaz na ďalšie právne normy, nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia a určite nemôže byť dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia, keďže colný úrad v danom prípade správne posúdil skutkový stav veci a existenciu zákonného dôvodu na dodatočné vymeranie colného dlhu.

35. Vo vzťahu k námietke, že colný úrad mal pri rozhodnutí aplikovať ustanovenie čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu, žalovaný poukázal na skutočnosť, že splnomocnený zástupca sa v priebehu prvostupňového konania na Colnom úrade Trenčín ani v odvolacom konaní nedomáhal aplikácie článku 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu, ani nenamietal rozpor postupu colných orgánov s uvedeným ustanovením, v žalobe a následne aj v kasačnej sťažnosti však svoje rozsiahle úvahy k danej otázke opiera práve o uvedené ustanovenie. Žalovaný považuje námietky splnomocneného zástupcu za irelevantné a zastáva právny názor, že v danom prípade nie je daný dôvod na aplikáciu článku 220 ods. 2 písm. b/ prvý pododsek Colného kódexu, a to z dôvodu výnimky ustanovenej v článku 220 ods. 2 písm. b/ tretí pododsek Colného kódexu. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR v danej veci zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

Právne predpisy a právne názory Najvyššieho súdu SR

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

37. V konaní o kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, preskúmal rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/108/2015-88 zo dňa 15.2.2017, ktorým podľa § 190 SSP zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100/901/1/19256/2015 zo dňa 15.5.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 1096631/1/494569/2014 zo dňa 7.11.2014. Prvostupňový správny orgán - Colný úrad Trenčín rozhodnutím pod č. 1096631/1/494569/2014 zo dňa 7.11.2014 žalobcovi dodatočne vymeral sumu dovozného (zmluvného a antidumpingového) cla, ktorá vznikla podľa čl. 201 ods. 1 písm. a/ a odsek 2 Nariadenia rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov a vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty v súlade s § 12 a § 21 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. z tovaru, ktorý bol prepustený do colného režimu voľný obeh rozhodnutím v colnom konaní evidenčné číslo 0666310301272 zo dňa 11.3.2013. Zároveň Colný úrad Trenčín v súlade s čl. 217 ods. 1 v spojení s čl. 220 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva zapísal dňa 5.11.2014 do účtovnej evidencie sumu dovozného platby v celkovej výške 28.400,78 € pod evidenčným číslom pohľadávky 0666310301272 a oznámil v súlade s čl. 221 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva povinnému dlžníkovi určenému podľa čl. 201 ods. 3 Colného kódexu spoločenstva a podľa § 69 ods. 8 zákona o DPH žalobcovi povinnosť uhradiť dlžnú sumu 28.400,78 €, ktorá pozostáva zo zmluvného cla vo výške 1125,57 €, z antidumpingového cla vo výške 22.541,74 € a z DPH vo výške 4.733,47 €.

38. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

39. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

40. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

41. Podľa § 3 ods. 2 pís. c) zákona č. 199/2004 Z.z. colný dohľad sa vykonáva následnou kontrolou.

42. Podľa § 12 zákona č. 222/2004 Z.z. dovozom tovaru je vstup tovaru z územia tretích štátov na územie Európskej únie. Pri dovoze tovaru do tuzemska sa na daň vzťahujú ustanovenia colných predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. základ dane pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a 11a sa určí podľa § 22 ods. 1 až 4 okrem nadobudnutia tovaru podľa odseku 2.

44. Podľa § 69 ods. 8 zákona č. 222/2004 Z.z. pri dovoze tovaru je povinná platiť daň osoba, ktorá je dlžníkom podľa colných predpisov, alebo príjemca tovaru, ak pri dovoze tovaru je dlžníkom podľa colných predpisov zahraničná osoba, ktorá je držiteľom jednotného povolenia podľa osobitného predpisu 28a) vydaného colným orgánom iného členského štátu, a tento dlžník nepoužije dovezený tovar na účely svojho podnikania.

45. Podľa čl. 201 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 (Colný kódex) colný dlh pri dovoze vzniká: a) prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do voľného obehu, alebo b) prepustením takéhoto tovaru do C1 colného režimu dočasné použitie, s čiastočným oslobodením od dovozného cla. 2. Colný dlh vzniká v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.

46. Podľa čl. 214 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva, ak tento kódex neustanovuje inak, bez toho, aby tým bol dotknutý odsek 2, suma dovozného alebo vývozného cla uplatňovaná na tovar sa vymeriava na základe pravidiel pre vymeriavanie platných pre daný tovar v okamihu, keď colný dlh naň vzťahujúci

vznikol.

47. Podľa čl. 220 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva, ak suma cla vyplývajúca z colného dlhu nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkami 218 a 219 alebo, ak bola zapísaná do účtovnej evidencie vo výške nižšej ako suma dlžná na základe právnych predpisov, zapíše sa suma cla, ktorá má byť vybratá alebo zostáva na vybratie do 2 dní odo dňa, kedy sa colné orgány o tejto skutočnosti dozvedeli a môžu vypočítať sumu dlžnú na základe právnych predpisov a určiť dlžníka (dodatocne zapísanie do účtovnej evidencie). Táto lehota môže byť predĺžená v súlade s článkom 219.

48. Podľa čl. 220 ods. 2 Colného kódexu spoločenstva, s výnimkou prípadov uvedených v článku 217, odsek 1, druhý a tretí pododsek sa dodatocne zapísanie do účtovnej evidencie nevykoná, pokiaľ:

a) bolo pôvodné rozhodnutie nezapísať clo do účtovnej evidencie alebo zapísať ho do účtovnej evidencie vo výške, ktorá je nižšia ako suma cla dlžná na základe právnych predpisov, vykonané na základe všeobecných predpisov, ktoré boli neskôr vyhlásené za neplatné rozhodnutím súdu;

b) výška cla zákonne dlhovaná sa nezapísala do účtov ako výsledok chyby na strane colných orgánov, ktorú nemohla celkom zistiť osoba zodpovedná za zaplatenie, pričom táto osoba konala v dobrej viere a rešpektovala všetky ustanovenia uvedené v platných právnych predpisoch ohľadom colných deklarácií.

49. Ak sa stanoví preferenčné postavenie tovaru na základe systému spolupráce medzi správami zahŕňajúcimi orgány alebo orgány tretej krajiny, vydanie osvedčenia týmito orgánmi alebo orgánmi, ak by sa ukázalo ako nesprávne, znamená chybu, ktorá sa nemohla celkom zistiť v zmysle prvého pododseku.

50. Vydávajúce orgány alebo orgány si uvedomovali alebo si mali uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky uvedené na oprávnenie preferenčného zaobchádzania.

51. Zodpovedná osoba môže prehlásiť dobrú vieru, ak dokáže preukázať, že počas obdobia, keď sa konali príslušné obchodné operácie, venovala náležitú starostlivosť na zabezpečenie splnenia všetkých podmienok na preferenčné zaobchádzanie.

52. Zodpovedná osoba nesmie prehlasovať dobrú vieru, ak Európska komisia vydala varovanie v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev, v ktorom sa uvádzalo, že existujú dôvody na pochybnosti týkajúce sa správneho používania preferenčného systému prijímateľskou krajinou.

53. Podľa § 85 ods. 3 zákona č. 199/2004 Z.z. výrok rozhodnutia o vymeraní colného dlhu alebo výrok rozhodnutia o dodatocnom vymeraní colného dlhu obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením sumy colného dlhu, ktorá sa má vybrať alebo ktorá zostáva na vybratie a ktorú colný úrad vymeral a zapísal, dlžníka, právnych skutočností, na základe ktorých vznikol colný dlh, a okamihu vzniku colného dlhu. Colný úrad zároveň vo výroku uvedie ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorých rozhodol, a určí lehotu na zaplatenie sumy colného dlhu podľa colných predpisov.

54. Kasačný súd zistil zhodne skutkový stav tak ho zistil správny súd a rovnako aj správne orgány. Colný úrad Trenčín v súlade s čl. 201 ods. 1 pís. a) v spojení s čl. 220 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva zapísal dňa 5.11.2014 do účtovnej evidencie sumu dovoznej platby v celkovej výške 28.400,78 € a oznámil žalobcovi povinnosť uhradiť dlžnú sumu, ktorá vznikla prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do colného režimu voľný obeh rozhodnutím v colnom konaní ev. č. 0666310301272 zo dňa 11.3.2013 v okamihu prijatia rozhodnutia v colnom konaní, nakoľko dlžník ako deklarant prostredníctvom priameho zástupcu v colnom konaní, obchodnej spoločnosti GARANT Slovakia s.r.o. v predloženej colnej vyhlásení zo dňa 11.3.2013 uviedol v odseku 33, v odseku 34a, v odseku 36, v odseku 44 nesprávne údaje vzťahujúce sa k dovážanému tovaru, čím postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami vyhlášky MF SR č. 419/2006 Z.z., ktorou sa vykonávali niektoré ustanovenia zákona č. 199/2004 Z.z. v znení účinnom v okamihu prijatia rozhodnutia v colnom konaní

evidenčné číslo 0666310301272 zo dňa 11.3.2013, bod B colné formalities pri dovoze, príloha č. 2 a v rozpore s prílohou 37 a 38 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 zo dňa 2.7.1993, ktorým sa vykonáva Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Európskeho spoločenstva v znení účinnom v čase prijatia predmetného rozhodnutia v colnom konaní. Colná hodnota tovaru bola určená podľa čl. 29 Colného kódexu spoločenstva a základ dane bol určený v súlade s § 24 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH účinného v čase prijatia rozhodnutí v colnom konaní.

55. Z administratívneho spisu bolo zistené, že žalobcovi bol rozhodnutím vydaným v colnom konaní č. 0666310301272 zo dňa 11.3.2013 prepustený do režimu voľný obeh tovar - 5 položiek, rôzne spojovacie materiály - dovezený z Thajska. V colnom vyhlásení v časti odseku 34 (kód krajiny pôvodu) deklarant (žalobca) uviedol kód Th, teda Thajsko, čím bol deklarovaný pôvod tovaru Thajsko, v odseku 36 (preferencia) bol uvedený kód 200, čím si deklarant uplatnil preferenciu na colnú sadzbu v rámci systému všeobecných preferencií (GSP) bez podmienok a obmedzení na základe predložených osvedčení o pôvode tovaru a v odseku 44 bolo uvedené za kód N865 číslo IA2013-0014121, čo znamená číslo dokladu osvedčenia o pôvode tovaru FORM A číslo IA2013-0014121, ktorým deklarant preukazoval pôvod tovaru v Thajsku. Na základe predmetného colného vyhlásenia colný úrad prepustil žalobcovi ako deklarantovi tovar s priznanou tarifnou preferenciou na clo 0 %, takže v colnom konaní bol vymeraný colný dlh pozostávajúci len zo sumy dane z pridanej hodnoty.

56. Následne colnému úradu dňa 19.8.2014 bola doručená Záverečná správa organizácie EUROPEAN ANTI-FRAUD OFFICE Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) a odporúčania. Táto obsahovala zistenia týkajúce sa rozhodnutia č. 0666310301272 zo dňa 11.3.2013, ktorým bol tovar prepustený do režimu voľný obeh, pričom bolo zistené, že spojovacie materiály dovezené do Európskej únie z Thajska boli predtým do Thajska dovezené z Čínskej ľudovej republiky a následne vyvezené do Európskej únie bez akéhokoľvek spracovania, v dôsledku čoho podľa správnych orgánov pôvod tovaru zostáva čínsky. Vzhľadom na chýbajúcu akúkoľvek výrobnú činnosť v Thajsku údajní thajskí výrobcovia (vývozcovia) pri podávaní žiadosti o vystavenie tlačív A osvedčení o preferenčnom pôvode GSP uviedli nesprávne skutočnosti pri tvrdení, že spojovacie materiály vyvážané do Európskej únie majú status thajského preferenčného pôvodu, teda že boli v dostatočnom rozsahu prepracované alebo spracované v zmysle čl. 76 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93. Okrem toho Odbor zahraničného obchodu (ďalej len OZO) thajského ministerstva zistilo, že veľký počet tlačív A osvedčení o pôvode bol GSP bol falšovaný. Právne osvedčenia boli vydané OZO na základe nesprávneho uvedenia skutočností zo strany vývozcov. Správne orgány teda následne na základe záveru, že spojovacie materiály deklarované v rozhodnutí v colnom konaní č. 0666310301272 zo dňa 11.3.2013 majú čínsky pôvod, žalobcovi vymerali zmluvné clo a antidumpingové clo.

57. K jednotlivým námietkam sťažovateľa uvedeným v kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva a to vo vzťahu k nepreskúmateľnosti výrokovvej časti rozhodnutia o dodatočnom vymeraní colného dlhu nasledovné:

58. Podľa názoru kasačného súdu poukazom na ust. § 85 ods. 3 zákona č. 199/2004 Z.z. výrok rozhodnutia Colného úradu Trenčín, t.j. prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia. Z výroku rozhodnutia je zrejmé, že suma dovozných platby v celkovej výške 28.400,78 € pozostáva zo zmluvného cla vo výške 1.125,57 €, z antidumpingového cla vo výške 22.541,74 € a DPH vo výške 4.733,47 €. Z výroku rozhodnutia je zrejmé, že predmetom rozhodnutia, a teda aj konania bolo dodatočné vymeranie colného dlhu, ktorým je v zmysle čl. 4 ods. 10 Colného kódexu povinnosť osoby zaplatiť dovozné clo (colný dlh pri dovoze), ktoré sa vzťahuje na konkrétny tovar podľa platných právnych predpisov spoločenstva. V danom prípade na predmetný tovar sa vzťahuje povinnosť zaplatiť - 1. zmluvné clo, ktorého sadzba je stanovená ustanovená pri jednotlivých podpoložkách kombinovanej nomenklatúry v Nariadení Komisie (ES) č. 927/2012 z 9.10.2012, ktorým sa mení a dopĺňa príloha k Nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej štatistickej nomenklatúre a o spoločnom colnom sadzobníku, 2. antidumpingové clo zavedené v zmysle čl. 1 Nariadením (ES) č. 91/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v

Čínskej ľudovej republiky v znení Vykonávacieho nariadenia č. 924/2012 zo 4.10.2012, ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie ES č. 91/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom Čínskej ľudovej republiky a 3. daň z pridanej hodnoty, pričom daňová povinnosť pri dovoze tovaru vzniká podľa § 21 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 21 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH. Uvedené zložky tvoria v danom prípade colný dlh pri dovoze a je zrejmé, že používanie pojmu dovozná platba ako súhrnné pomenovanie všetkých troch zložiek colného dlhu je v súlade so zásadou prehľadnosti a zrozumiteľnosti.

59. K námietke, že v rozhodnutí colného úradu malo byť uvedené na základe akého právneho predpisu malo byť vymerané antidumpingové clo, kasačný súd udáva, že antidumpingové clo je zahrnuté v súlade s čl. 20 ods. 3 písm. g/ Colného kódexu do colného sadzovníka s titulu iných sadzobných opatrení vyplývajúcich z ďalších platných predpisov spoločenstva, takže zahrnutie antidumpingového cla ako zložky colného dlhu do pojmu dovozná platba a aplikovanie právnych predpisov týkajúcich sa dodatočného vymerania cla aj na antidumpingové clo je v súlade so zákonom.

60. Vo vzťahu k ďalšej námietke uvedenej v kasačnej sťažnosti, že colný úrad mal pri vydaní rozhodnutia aplikovať ustanovenie čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu kasačný súd uvádza, že uvedenou námietkou sa zaoberal už aj prvostupňový, resp. správny súd, v tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že správny súd v predmetnej právnej problematike zaujal právny názor a aj poukázal na viaceré rozsudky Európskeho súdneho dvora, ktoré boli v súvislosti s problematikou uplatňovania čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu vydané. Kasačný súd sa s právnou argumentáciou správneho súdu uvedenou v odôvodnení rozsudku v plnom rozsahu stotožňuje. Ani podľa kasačného súdu nebol daný dôvod na aplikáciu čl. 220 ods. 2 písm. b/ prvý pododsek Colného kódexu, a to z dôvodu výnimky ustanovenej v čl. 220 ods. 2 písm. b/ tretí pododsek Colného kódexu. Judikatúra Európskeho súdneho dvora je rozhodovacou praxou Súdneho dvora EÚ, ktorú vytvárajú rozhodnutia tohto súdu v jednotlivých preskúmaných záležitostiach. Európsky súdny dvor je pritom jedným z orgánov Európskej únie, na ktorý členské štáty tejto nadnárodnej organizácie preniesli určité rozhodovacie právomoci, a tak rozhoduje spory medzi vládami členských štátov a európskymi inštitúciami a prejednáva aj žaloby jednotlivcov či organizácii proti inštitúciám v EÚ. Zároveň tiež európsky súdny dvor dohliada aby členské štáty dodržiavali európske právo a preskúmava aj súlad právnych aktov vydávaných inštitúciami EÚ so zakladajúcimi zmluvami, ktoré tvoria akoby Ústavu EÚ. Judikatúra Európskeho súdneho dvora má predovšetkým zabezpečovať jednotný výklad práva EÚ a tak aj jeho rovnaké uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch. Judikatúra Európskeho súdneho dvora má predovšetkým všeobecnú záväznosť, tzn. že týmto výkladom Európskeho súdneho dvora sa musí riadiť nielen súd, ktorý o výklad požiadal, či štát alebo inštitúcia EÚ, ktorej je rozhodnutie určené ale všetky členské štáty, ich orgány a obyvateľstvo ako aj samotné orgány EÚ a to bez ohľadu na to, v akom jazyku bol dotknutý rozsudok uverejnený. Judikatúra Európskeho súdneho dvora má povahu prameňa európskeho práva a jedným z najvýznamnejších rozhodnutí, v ktorom výklad práva nadobudol všeobecne záväznú povahu je prípad COSTA v. ENEL, z ktorého vyplynula zásada nadradenosti európskeho práva nad právom vnútroštátnym.

61. Kasačný súd sa stotožňuje aj s vyjadrením žalovaného vo veci postupujúcich colných orgánov pri aplikácii čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu vo vzťahu k rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci C-293/04 „Beemsterboer“ zo dňa 9.3.2006, ktorý rieši okrem iného problematiku interpretácie pojmu „nesprávne osvedčenie“ a otázku, kto znáša dôkazné bremeno pri aplikácii ust. čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu. Európsky súdny dvor v rozsudku C-293/04 konštatuje, že účelom následnej kontroly je overiť správnosť pôvodu uvádzaného v osvedčení vydanom skôr. Z rozsudku Faroe Seafood a iné tiež vyplýva, že osoba zodpovedná za platenie cla nemôže zakladať legitímnu dôveru v platnosť osvedčení EUR.1 na skutočnosti ich prvotného prijatia colnými orgánmi členského štátu, pretože úloha týchto orgánov v rámci prvotného prijatia vyhlásení vôbec nebráni vykonaniu následných kontrol. Z rozsudku Európskeho súdneho dvora sp. zn. C-293/04 napokon vyplýva, že colné orgány členského štátu dovozu dovymerajú príslušný colný dlh len vtedy, keď existuje dôkaz, že vývozca poskytol nesprávne informácie, aby získal osvedčenie o preferenčnom pôvode tovaru. Na základe vyššie uvedeného vyplýva, že colné orgány členského štátu dovozu vykonajú zápis do účtovnej evidencie ak 1.

na základe iných dôkazov, (ako napr. v danom prípade vyšetovanie OLAF-u alebo vnútroštátne vyšetovanie) skonštatujú, že predmetné osvedčenie sa vystavilo na základe toho, že vývozca predložil nesprávne informácie, pričom orgány tretej krajiny nemohli vedieť, že tovar nespĺňa podmienky na pridelenie preferenčného pôvodu alebo 2. skonštatujú, že osoba zodpovedná za zaplatenie colného dlhu nekonala v dobrej viere alebo nespĺnila všetky ustanovenia platných právnych predpisov týkajúcich sa colných vyhlásení.

62. Kasačný súd konštatuje, že bezpochyby bolo preukázané na základe vyšetovania OLAF-u a bolo zistené, že osvedčenie o pôvode tovaru bolo vystavené na základe nesprávnych údajov poskytnutých vývozcami a príslušný orgán OZO nemohol vedieť, že tovar nespĺňa podmienky na pridelenie preferenčného pôvodu. Z tohto dôvodu je predmetný rozsudok aplikovateľný aj na dodatočné vymeranie antidumpingového cla.

63. Zo skutkových zistení z administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca v písomnom colnom vyhlásení deklaroval preferenčný a nepreferenčný pôvod predmetného tovaru v Thajsku a predložil doklad FORM A. Následným vyšetovaním OLAF-u bolo zistené, že doklad FORM A nebol príslušnými thajskými orgánmi vydaný správne, predmetný tovar má nepreferenčný pôvod v Číne, a teda podlieha antidumpingovému clu v zmysle Nariadenia č. 91/2009, takže v colnom konaní malo byť vymerané antidumpingové clo. Keďže v predmetnom colnom konaní nebolo antidumpingové clo vymerané bolo na mieste v súvislosti s dodatočným vymeraním antidumpingového cla posúdiť, či nie sú splnené podmienky čl. 220 ods. 2 písm. b/ prvý pododsek Colného kódexu na nevykonanie dodatočného zápisu sumy cla do účtovnej evidencie, tzn. či vydanie nesprávneho osvedčenia FORM A thajskými orgánmi nie je takou chybou na strane colných orgánov, ktorá zakladá dôvod na nevymeranie antidumpingového cla v zmysle čl. 220 ods. 2 písm. b/ Colného kódexu.

64. Zisteniami OLAF-u bola preukázaná nesprávnosť pôvodu osvedčeného v doklade FORM A, čiže bola preukázaná nesprávnosť dokladu ako celku. Námietky sťažovateľa týkajúce sa nedostatočných zistení OLAF-u vo vzťahu k dobrej viere orgánu OZO, pričom sťažovateľ tieto považuje dokonca za nepravdepodobné, že orgán OZO nemal vedomosť o nepravdivých podkladoch thajských vývozcov, považuje aj kasačný súd za účelové. Kasačný súd poukazuje najmä na záverečnú správu vydanú v Bruseli zn. JG/aa/OLAF.B.1 zo dňa 5.6.2014, kde je okrem iného uvedené, že OZO nemal a ani nemohol mať vedomosť o tom, že tovar nespĺňa kritérium na priznanie pôvodu. Úrad OLAF preveril aj túto skutočnosť, ktorú namietal žalobca, t.j. či príslušný orgán OZO vydávajúci osvedčenie o pôvode si v zmysle čl. 220 ods. 2 písm. b/ tretí pododsek uvedomoval alebo si mal uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky uvedené na oprávnenie preferenčného zaobchádzania. Keďže úrad vo svojej správe priamo uviedol, že OZO nemal a ani nemohol mať túto vedomosť, považuje kasačný súd tvrdenie žalobcu, že je viac ako nepravdepodobný záver, že odbor zahraničného obchodu nemal vedomosť o takýchto skutočnostiach, za účelové tvrdenia žalobcu, ktoré sú ničím nepodložené.

65. Vo vzťahu k námitkam sťažovateľa, že tento konal v dobrej viere, teda v celom colnom konaní splnil všetky ustanovenia platných právnych predpisov, kasačný súd vyhodnotil za irelevantné. Skutočnosť, že v danom prípade bolo osvedčenie o pôvode tovaru vydané na základe nesprávnych údajov, ktoré poskytol orgánu OZO práve thajský vývozca bola nepochybne zistená vyšetovaním orgánu OLAF-u a ani žalobca ju nespochybňuje. Dobrá viera OZO bola preverená, preukázaná, osvedčenia vystavili thajské orgány v dobrej viere na základe nesprávneho uvedenia skutočností zo strany vývozcov, thajské orgány vystavujúce predmetný dôkaz o pôvode boli uvedení do omylu, nemali a nemohli mať vedomosť o tom, že tovar nespĺňa kritérium na priznanie pôvodu.

66. V predmetnom prípade bola preferencia poskytnutá v rámci systému všeobecných colných preferencií (GSP), ktorý EÚ prijala jednostranne. V rámci preferencie systému všeobecných colných preferencií EÚ udeľuje výhody tretím krajinám jednostranne, pričom tovar dovezený do EÚ v rámci tohto systému musí spĺňať pravidlá pôvodu ustanovené v príslušných komunitárnych colných predpisoch. V prípade zistenia, že pôvod dovezeného tovaru je iný ako osvedčuje doklad vydaný orgánom tretej krajiny, je pre poskytnutie preferenčných výhod rozhodujúci skutočný stav vecí, t.j. či je

možné tovaru priznať preferenčný pôvod.

67. Kasačný súd taktiež poukazuje na to, že žalobca nemá žiadne ďalšie dôkazné prostriedky, ktoré by odporovali zisteniam úradu OLAF a najmä, ktoré by odporovali vete „OZO nemal a ani nemohol mať vedomosť o tom, že tovar nespĺňa kritérium na priznanie pôvodu“. Poukazom aj na uvedený rozsudok Európskeho súdneho dvora C-293/04 znáša dôkazné bremeno skutočnosti, že orgány vydávajúce osvedčenie si uvedomovali alebo si mali uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky na preferenčné zaobchádzanie prislúcha osobe, ktorá sa dovoľáva výnimky uvádzanej v čl. 202 ods. 2 písm. b/ tretí pododsek Colného kódexu.

68. K námietke, že na dovoz tovaru z Thajska nebolo zavedené antidumpingové clo, že jeho vymeraniu má predchádzať konanie k čomu v predmetnom prípade nedošlo, kasačný súd uvádza, že Nariadenie č. 1225/2009 upravuje procesný postup, podmienky a pravidlá pri zavádzaní antidumpingových nariadení v jednotlivých krajinách a ide o základný procesný predpis upravujúci konanie o antidumpingu. V čase vydania Nariadenia č. 91/2009 bolo účinné Nariadenie Rady ES č. 384/1996 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva. Na základe základného procesného nariadenia postupuje Európska komisia pri prijímaní konkrétnych antidumpingových opatrení a pri vydávaní konkrétnych antidumpingových nariadení. V predmetnom prípade bolo na základe základného procesného predpisu účinného v čase prijatia antidumpingových opatrení vydané Nariadenie č. 91/2009. Samotnému uloženiu antidumpingových cieľ predchádzalo konanie v súlade so základným procesným predpisom, ktoré sa začalo 9.11.2007 uverejnením oznámenia o začatí konania v Úradnom vestníku EÚ (C267, 9.11.2007, str. 31). V článku 1 Nariadenia je ustanovený rozsah tohto nariadenia nasledovne : Týmto sa ukladá konečné antidumpingové clo na určité spojovacie materiály zo železa a ocele inej ako nehrdzavejúca oceľ, napr. skrutky do dreva, samorezné skrutky, ostatné skrutky a svorníky s hlavou a podložky s pôvodom v Čínskej ľudovej republike patriace pod kód KN 73181290, 73181491 a pod. Antidumpingové clo ustanovené Nariadením 91/2009 sa teda vzťahuje aj na predmetný tovar, ktorý má pôvod v Čínskej ľudovej republike, pričom je irelevantné, z ktorej krajiny bol tento tovar na územie Spoločenstva dovezený.

69. Kasačný súd ďalej uvádza, že skutočnosť, že v colnom konaní došlo najskôr k právoplatnému rozhodnutiu o prepustení tovaru do navrhovaného colného režimu nespôsobuje nemenný a trvalý stav. Kontrolou v zmysle § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 199/2004 Z.z. prostredníctvom colného dohľadu boli zistené už vyššie uvedené skutočnosti. Vo veci správne orgány dostatočne zistili skutkový stav a na takto zistený skutkový stav správne aplikovali uvedené právne predpisy.

70. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

71. Z týchto dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

72. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha, preto žalobcovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

73. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.